

Πώς γνωρίζω ότι έχω προκόψει στην πνευματική ζωή;

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

«Γέροντα, από πού θα γνωρίσω ότι έχω προκόψει στην πνευματική ζωή;»

Το ερώτημα του νεαρού προσκυνητή στο κελάκι του Γέροντα φαινόταν καίριο κι έκανε και τους άλλους προσκυνητές να εντείνουν την προσοχή τους. Όλοι κοίταζαν τον Γέροντα περιμένοντας με ενδιαφέρον την απάντησή του.

- γράφει ο [Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Δορμπαράκης](#)

Είχε προηγηθεί αρκετή συζήτηση προηγουμένως για την πνευματική ζωή και τι είναι αυτή, σε αντιδιαστολή με άλλες, εξωχριστιανικές και μη, κατανοήσεις της ζωής αυτής.

Ο Γέροντας δεν έσπευσε να απαντήσει. Ξεκούκισε λίγο το κομποσχοίνι του, κοίταξε ένα γύρο τα πρόσωπα που φαινόταν ότι διψούσαν για γνήσια πνευματική εσωτερική ζωή, και μετρώντας τα λόγια του είπε αργά.

«Προκοπή στην πνευματική ζωή σημαίνει καταρχάς ότι έχω κάνει την καρδιά μου δεκτική ώστε να λάβει περισσότερη χάρη Θεού. Σημαίνει δηλαδή ότι έχω προσπαθήσει και προσπαθώ να καθαρίσω την καρδιά μου από κάθε τι εμπαθές, είτε φιλήδονο είναι αυτό είτε φιλάργυρο είτε φιλόδοξο. Λοιπόν, όπου ο άνθρωπος υπηρετεί τα πάθη του, που θα πει τον εγωισμό του, εκεί πνευματική ζωή δεν υπάρχει».

«Ναι, Γέροντα», διέκοψε λίγο απότομα είναι αλήθεια τον λόγο του Γέροντα ο νεαρός, «αλλά από ποια συγκεκριμένα πράγματα θα γνωρίζω ότι έχω προκόψει ή έστω προκόβω;»

«Αυτό θα έλεγα τώρα», μειδίασε λίγο ο Γέροντας κι αγκάλιασε με το βλέμμα του τον νεαρό. «Δεν θα σας πω βαθιές θεωρίες. Απλά πράγματα μας δείχνουν την προκοπή μας ή όχι, έστω κι αν πολύ συχνά νομίζουμε ότι έχουμε προκόψει γιατί διαβάζουμε κάποια πνευματικά βιβλία ή πηγαίνουμε στην Εκκλησία. Και να ορισμένα από αυτά:

Έρχεται η ώρα της προσευχής και βαριέσαι να ψελλίσεις έστω δυο λόγια προσευχής. Η προσευχή θεωρείται από τους αγίους μας ότι είναι ο καθρέπτης της πνευματικής ζωής. Αν λοιπόν δεν έχω πόθο για προσευχή, αν δεν ελκύομαι από την αναφορά μου προς τον Θεό, ε, τότε βρίσκομαι πολύ πίσω στα πνευματικά».

«Μόνο η προσευχή, Γέροντα, δείχνει την προκοπή μας;» ακούστηκε από κάποιον μεσήλικα η ερώτηση.

«Όχι, βέβαια», απάντησε. «Σε όλα τα καθημερινά μας αποκαλύπτουμε το τι σόι χριστιανοί είμαστε. Γιατί είπαμε ότι η πνευματική ζωή δείχνει τη χριστιανική μας ζωή.

Λοιπόν, άλλο πράγμα: η βιασύνη μας. Σήμερα μάλιστα με τούς καταιγιστικούς ρυθμούς της ζωής, όλοι βιάζονται. Ποιος θα πάρει τη θέση του άλλου είναι ο αγώνας, και το θεωρούμε μάλιστα κατόρθωμα αυτό. Λοιπόν, αν βιάζεσαι σημαίνει ότι όχι μόνο δεν προκόβεις αλλά διαρκώς και οπισθοχωρείς. Κι αυτό γιατί η βιασύνη αποκαλύπτει την έλλειψη υπομονής που έχουμε, άρα την κρυφή υπερηφάνεια που μας κατατρώνει. Ο ανυπόμονος άνθρωπος είναι ο υπερήφανος άνθρωπος. Κι όπου υπάρχει υπερηφάνεια εννοείται ότι εκεί δεν υπάρχει το ησύχιο και πράο Πνεύμα του Θεού.

Ακόμη: η έλλειψη πίστης στην Πρόνοια του Θεού. Πόσοι χριστιανοί ομολογούν την πίστη τους στον Θεό, αλλά με το παραμικρό πρόβλημα τα χάνουν, πανικοβάλλονται, περιπίπτουν σ' ένα χάος. Πού είναι η πίστη στα λόγια του

Χριστού μας που μας βεβαιώνει ότι «και οι τρίχες όλες της κεφαλής μας είναι αριθμημένες από Εκείνον;»

Και πέραν τούτων, εκείνο που κατεξοχήν δείχνει αν είμαστε προκομμένοι ή ανεπρόκοποι στα πνευματικά είναι η στάση μας απέναντι στον κάθε συνάνθρωπό μας. Ο Χριστός μας μάς έχει αποκαλύψει ότι στον κάθε συνάνθρωπό μας πρέπει να βλέπουμε δύο πράγματα: Πρώτον, την παρουσία Εκείνου – «εφ' όσον εποιήσατε ενί τούτων των αδελφών μου εμοί εποιήσατε» -, και δεύτερον, τον ίδιο τον εαυτό μας – «αγαπήσεις τον πλησίον σου ως σεαυτόν». Και τι βλέπουμε καθημερινά, και μάλιστα στους χριστιανούς μας; Πώς ο ένας να βγάλει το μάτι του άλλου, πώς να τον αδικήσει πολλές φορές προκειμένου ο ίδιος να σταθεί, πώς να τον υποβαθμίσει, πώς να τον προσβάλει...»

Σταμάτησε ο Γέροντας και δάκρυα άρχισαν να τρέχουν από τα βαθουλωμένα μάτια του. Τα σκυμμένα κεφάλια των προσκυνητών έδειχναν ότι τα λόγια του μάλλον είχαν πιάσει τόπο. Ο Γέροντας τους είδε. Αλλά επειδή ήξερε βαθιά την ανθρώπινη φύση, δεν αναθάρρησε. Τους χαιρέτισε, αποσύρθηκε στο κελί του κι άρχισε με βαθύ πόνο την προσευχή υπέρ όλου του κόσμου, του κόσμου που ήταν κομμάτι του εαυτού του...

Πηγή: [Πεμπτούσία](#)